

[Jytte Hilden]

gammel, får man en håndsækning, fordi man har trukket sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Hvis man har et fysisk eller psykisk handicap, får man en håndsækning på samme måde. Det er generel velfærdspolitik og har intet at gøre med at ville gøre alle mulige mennesker til de svageste, og jeg synes faktisk, at de meget, meget store grupper fortjener at forstå, at det er i hvert fald Socialdemokratiets indstilling.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Vig Jensen, at SF naturligvis også går ind i udvalgsarbejdet med positiv forventning om, at dér kan man være i stand til at gøre tingene bedre, end udgangspunktet var. Når vi har en nøjsom holdning til udvalgsarbejdet for dette lovforslags vedkommende, skyldes det ene og alene, at det er et nøjsomt udgangspunkt, vi har.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Vi er ved at nærme os noget, der godt kan få betydning i det videre arbejde, så det har alligevel været debatten værd. Det var fru Pernille Frahms seneste udtalelse udtryk for, og det kvitterer jeg for. Det gør socialministeren måske også, for det er naturligvis først og fremmest hende, der er interesseret i sit lovforslag. Og selv om fru Jytte Hilden gør sig så mange anstrengelser for at give indtryk af, at vi skulle være uenige, må man konstatere, at vi i det store og hele er enige.

Formanden:

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at kommentere anden del af lovforslaget, hvor kommunernes forpligtelse til at sørge for døgntilbud bliver præciseret. Jeg synes, der ligger en god forpligtelse i bemærkningerne, hvor det foreslås, at forbud mod at bygge plejehjem og beskyttede boliger udgår af bistandsloven med en efterfølgende modifikation.

Jeg tror, vi har fat i noget væsentligt her. Der er efter vores opfattelse blevet nedlagt for mange plejehjem, og jeg tror, der både er be-

hov for at få ryddet de misforståelser, der har været, af vejen og at vurdere, om mulighederne for at etablere plejehjem for dem, der virkelig har brug for det, er tilstrækkelig gode. Så kan vi i anden sammenhæng drøfte, hvordan vi bedst kan få et flerstrengt udbud.

Det næste, jeg vil sige, har der været utrolig megen debat om. Jeg har ikke kunnet lade være at tænke på, hvad der skal være det overordnede princip for en socialpolitik. Handler det om at allokere midler til dem, der virkelig har brug for det, eller at satse på generelle ydelser til alle? Det er klart, at hvis midlerne totalt set er ubegrænsede, vil man have råd til at give generelle ydelser til alle, men jeg har set forslaget her som et led i regeringens ønske om at spare. Det fremgår jo også af finanslovens hovedbind, side 303 og 304, hvor man har nævnt, at der skal spares et vist antal kroner på dette område. Vi må konstatere, at vi gennem årene har oparbejdet en kæmpegæld og har nogle kæmperenteudgifter i indeværende år, og så spørger regeringen, om det er socialt forsvarligt at lade de stærkeste skuldre bære noget på dette område. Det finder jeg ikke der er socialpolitiske problemer med.

Så kommer den praktiske udmøntning, og hvordan ligger det dér? Vil det skabe nogle urimelige samspilsproblemer? Det må testes nærmere under udvalgsarbejdet. Men på dette område har jeg faktisk fået flere henvendelser fra pensionister. Nogle har oven i købet været moralsk forargede over, at de skulle have den ydelse gratis, for der var andre, som havde mere brug for pengene, eller også kunne man da i hvert fald sørge for, at vore børn og børnebørn ikke blev gældsat så meget. Det er argumenter, jeg har mødt.

Der er lavet forskellige undersøgelser af den ene og den anden art. Jeg skal ikke gå ind i den store statistiske debat, men det overordnede sociale spørgsmål, om det kan forsvares, at bedrestillede kommer til at betale for en ydelse, finder jeg principielt ikke der er problemer ved, netop for at vi ikke skal gældssætte vore børn og børnebørn og samtidig have råd til nogle forbedringer i en besparelsessituation. Jeg har tidligere i dag været inde på det under finanslovdebatten, hvor jeg udtrykkelig nævnte, at vi fra Kristeligt Folkepartis side havde nogle specifikke socialpolitiske ønsker, der også skal skaffes penge til.